

[Sundhedsministeren]

vanskeligheder, er der næppe tvivl om, og det er ting, som må drøftes under udvalgsbehandlingen.

SF's forslag omfatter ikke den observerende forskning og, så vidt jeg kan se, heller ikke forskning på fostre. Da forskning på fostre endvidere ikke er omfattet af forbudet i § 31, er der en ganske ringe retsbeskyttelse på dette område, men jeg formoder, at det ikke har været tilsigtet. SF ønsker heller ikke, at forskning på befrugtede menneskelige æg kædes sammen med de andre elementer i lovforslaget, men vil i øvrigt opretholde forbudet, indtil emnet har været yderligere debatteret. Jeg finder imidlertid, at det naturligt hører hjemme i lovforslaget om den biomedicinske forskning.

Når vi ser på vilkårene for forsøg, forenmer jeg, at vi er enige et langt stykke ad vejen. Jeg er f.eks. ganske enig med forslagsstillerne i, at intet menneske kun må være et middel for forskning. Der skal indhentes informeret samtykke, der skal foretages en risikoafvejning, der skal naturligvis være tilstrækkelig grund til at gennemføre forsøget, og disse principper er da også fastlagt i § 7 i regeringens lovforslag. Derimod er der en forskel, når vi ser på vilkårene for at gennemføre forsøg med stedfortræders samtykke. Der er ingen tvivl om, at vi må udvise meget stor forsigtighed her, men omvendt må det også sikres, at vi ikke lægger hindringer i vejen for en hjælp til disse patientgrupper gennem lodig og relevant forskning.

Jeg vil godt minde om, at etik og etiske spørgsmål ikke er statiske størrelser, som kan låses fast i en øjebliksvurdering. Det må være vores opgave at sikre de rammer, som den etiske vurdering skal finde sted under, fastlægge grundprincipperne for de videnskabetiske vurderinger af biomedicinske forskningsprojekter.

Det fremgår af bemærkningerne til lovforslaget om Det Etske Råds og komitétilsynets opgaver, at forslagsstillerne lægger megen vægt på samarbejdet mellem Rådet og Den Centrale Videnskabetiske Komité. Det kommer bl.a. til udtryk i forslaget om et fælles sekretariat. Så vidt jeg kan se, indebærer forslaget imidlertid, at der vil være en betydelig ubalance mellem Rådet og komitésystemet, idet det kun er Rådet, der skal følge udviklingen inden for den biomedicinske forskning og informere offentligheden, herunder om Den

Centrale Videnskabetiske Komités afgørelser. Komiteen skal altså informere Rådet om sine afgørelser, mens det omvendte ikke er tilfældet.

I modsætning til Rådet kan komiteen ikke selv vedtage en forretningsorden, og Det Etske Råds formand skal ansætte og afskedige personalet i det fælles sekretariat. Jeg har fundet det vigtigt at sikre et løbende samarbejde mellem Det Etske Råd og Den Centrale Videnskabetiske Komité, og derfor lægger regeringsforslaget op til, at de to instanser samarbejder ved fællesmøder og løbende udarbejder rapporter om principielle etiske problemstillinger, som har været drøftet i fællesskab.

Jeg vil gerne kort kommentere SF-forslagets administrativt-organisatoriske tilrettelæggelse af komitésystemet. Man arbejder med en model, hvorefter Det Etske Råd og Den Centrale Videnskabetiske Komité skal have et fælles uafhængigt sekretariat med en selvstændig bevilling på finansloven. De regionale videnskabetiske komiteer nedsættes af amtsrådene, men udgifterne til deres sekretariat bevilges over finansloven. I den forbindelse bliver jeg nødt til at mane til eftertanke. Jeg vil godt minde om, at komitésystemet ikke kun skal varetage rådgivende og informerende opgaver, men bliver et net af sagsbehandlende instanser, og jeg finder, at det er vigtigt at få slået fast, at den videnskabetiske bedømmelse af biomedicinske forskningsprojekter skal være en selvfølgelig del af sundhedsvæsenets virksomhed. Vi må ikke åbne mulighed for uklarheder omkring ministerens og Folketingets kompetence på sundhedsområdet.

Jeg mener ikke, at det er tidspunktet og stedet at gå ind i en mere detaljeret gennemgang af de to lovforslag, men jeg regner med, at jeg under udvalgsarbejdet får lejlighed til at gennemgå SF's lovforslag i detaljer. Jeg afventer kommentarer til forslaget fra relevante myndigheder, og jeg ser frem til et konstruktivt udvalgsarbejde.

Anna-Marie Hansen (S):

Ved genfremsættelsen af sundhedsministerens lovforslag nr. L 59 og fremsættelsen af SF's forslag nr. L 19 kan jeg indledningsvis konstatere, at vi i dag skal behandle to forslag, der både hver for sig og set i sammenhæng forsøger at fastlægge et regelsæt for et meget stort og kompliceret sagsområde.